

overensstemmelse med Danmarks nationale lovgivning.

Endelig er Danmark forpligtet til at etablere passende love og regler med henblik på kontrol med udførsel, transit, omladning (»trans-shipment«) samt tilvejebringelse af kapital og tjenesteydelser vedrørende sådanne våben og deres fremføringsmidler.

For at opfylde disse forpligtelser foreslås det, at det foreslåede forbud mod masseødelæggelsesvåben i § 5, stk. 1, skal omfatte handlinger, der består i at *indføre, udføre, transportere, erhverve, overdrage, besidde, bære, anvende, tilvirke, udvikle eller med henblik på udvikling forske i masseødelæggelsesvåben mv.*

For så vidt angår forslaget om et forbud mod at *indføre, udføre, erhverve, besidde, bære, overdrage, anvende og tilvirke masseødelæggelsesvåben mv.* bemærkes, at disse handlinger efter gældende ret er forbudt, medmindre Justitsministeriet har givet tilladelse hertil, jf. våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 4, § 2, stk. 1 og 2, og §§ 5-6 samt krigsmaterielovens § 2, stk. 1, jf. pkt. 2.2.1.1., 2.2.1.2. og 2.2.2. Den foreslåede nye bestemmelse i våbenlovens § 5, stk. 1, indebærer imidlertid, at forbuddet bliver ufravigeligt, idet Justitsministeriet ikke længere vil kunne give tilladelse hertil, jf. dog nedenfor pkt. 2.4.5. om dispensation i særlige tilfælde.

Det foreslåede forbud mod *udvikling af og forskning i masseødelæggelsesvåben mv.* i § 5, stk. 1, omfatter i modsætning til forbuddet i den gældende bestemmelse i våbenlovens § 5 ikke alene stoffer, men også (andre) dele og fremføringsmidler til masseødelæggelsesvåben.

Det foreslåede forbud mod at *transportere* masseødelæggelsesvåben mv. er delvis en nydannelse.

Efter gældende ret er transport af masseødelæggelsesvåben mv. mellem andre lande end Danmark således alene forbudt, hvis de pågældende lande ikke har meddelt de nødvendige udførsels- og indførselstilladelser i henhold til landenes egne regler, eller hvis modtagerlandet er omfattet af en FN-, EU- eller OSCE-våbenembargo, jf. våbenlovens § 7 a og våbentransportbekendtgørelsen, som er omtalt i pkt. 2.2.1.3.

Transport af masseødelæggelsesvåben mv. til, fra eller i Danmark er efter gældende ret forbudt, medmindre Justitsministeriet har givet tilladelse hertil, idet transporten typisk indebærer indførsel, udførsel, besiddelse mv., jf. våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 4, § 2, stk. 1 og 2, og § 6.

Transport af masseødelæggelsesvåben mv. med forsat til terrorisme kan dog i alle tilfælde straffes efter straffelovens § 114, stk. 2, jf. stk. 1.

Med indførelsen af det udvidede forbud mod masseødelæggelsesvåben mv. bliver udgangspunktet, at

enhver transport af masseødelæggelsesvåben mv. forbydes. Dog undtages transporter, der gennemføres uden for Danmark, herunder om bord på dansk indregistreret fartøj, i det omfang transporten sker i overensstemmelse med internationale aftaler om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben, jf. § 5, stk. 3.

Bestemmelsen i stk. 3 skal sikre, at danske virksomheder kan medvirke til transporter, der gennemføres inden for rammerne af de traktater om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben, som Danmark har tiltrådt. Som eksempler kan nævnes transport af kemiske våben med henblik på destruktion i overensstemmelse med FN's konvention om forbud mod kemiske våben eller transport af nukleare våben inden for rammerne af traktaten om ikke-spredning af kernevåben.

Transporter mellem tredjelande, som undtages fra forbuddet i § 5, stk. 1, i medfør af reglen i § 5, stk. 3, vil fortsat være omfattet af våbenlovens § 7 a og våbentransportbekendtgørelsen, jf. pkt. 2.2.1.3.

Det forudsættes, at begrebet transport i § 5 på linje med våbenlovens § 7 a omfatter såvel indgåelse af – og instruktion om indgåelse af – aftale om transport som faktisk udførelse af – og instruktion om faktisk udførelse af – transport. Dermed kan både det firma, som står bag transporten, og den skibsfører/pilot/chauffør, der udfører transporten, straffes selvstændigt for overtrædelse af bestemmelsen, forudsat at den pågældende efter almindelige strafferetlige principper kan anses for ansvarlig for den ulovlige transport.

Ud over at opfylde Danmarks forpligtelse efter FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1540 (2004) til generelt at forbyde transport af masseødelæggelsesvåben mv. sikrer det foreslåede transportforbud i våbenlovens § 5, stk. 1, at Danmark ved tiltrædelse af ændringsprotokollen til konventionen til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod søfartens sikkerhed (SUA) og den tilhørende protokol for faste boreplatforme vil opfylde den heri indeholdte forpligtelse til at kriminalisere maritim transport af masseødelæggelsesvåben, jf. også pkt. 2.3.3.

For så vidt angår *formidling og tilvejebringelse af tjenesteydelser* vedrørende masseødelæggelsesvåben er det Justitsministeriets opfattelse, at de eksisterende regler om våbenformidling og teknisk bistand vedrørende masseødelæggelsesvåben og fremføringsmidler hertil i våbenlovens § 7 b og § 7 c, jf. pkt. 2.2.1.4. og 2.2.1.5., opfylder kravene i FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1540 (2004). Der foreslås derfor ingen lovændringer på dette punkt.

For så vidt angår *transit og omladning* (»trans-shipment«) af masseødelæggelsesvåben vil sådanne handlinger efter våbenloven skulle behandles som kombi-